

Pacific Herald.

No. 49.

Parkland, Wash. 7. Dec. 1896.

Ste Aarne

En Morgenjang.

Mel.: Hvo ictum lader Herren raade.
Jeg tæller Gud, som gav mig Hvile
Og No i den forløbne Nat
Og frelse mig fra Dødens Øle.
Saa jeg vaany til Livet sat.
Han giver mig vaany en Dag
Til Hjælp i Livets store Sag.

Bevar, o Gud, nu mig og mine
I denne Dag fra Synd og Sorg
Og lad i Jesu Spor os trine
Paa rette Bei til Himlens Borg!
Thi vandrer vi i sjælig Frengt,
Saa er vort Hus paa Klippen bygt.

I Jesu Navn lad saa os gjøre
Vor Gjerning her til Guds Behag!
Den Helligaand os naadig føre,
Saa vi maa se en evig Dag!
Hvis nogen Gud ei følge vil,
Da staar hans Salighed paa Spit.

De Planter skal med Rød oplykkes,
Som plantes ei i Herrens Navn;
O Gud, lad nu vort Arbeid lykkes,
Dit Navn til Øre, os til Gavn!
Og naar vor sidste Sol gaar ned,
Giv os, o Gud, en evig Fred!

R. Thor. i G. L. R.

Nu er det Tid at opstaa af Søvne!

Det Menneske, som sover den naturlige Søvn, ved intet om det, som om-giver ham, og har ingen Anelse om det, som maaske foregaar i hans umindelige Nærhed. Det betydningfulde som det betydningsløse er for hans Bevidsthed som det der ikke er til. Drømte han ondt, saa kunde han allerede i halvvaagen tilstand trøste sig med, at det var kun Drøm og ikke Virkelighed, og havde han gode, behagelige Drømme, der maaske holdt paa at vælle ham af Søvne, saa vil han nok etter mar- sovne ind med den Tanke: det var jo kun en Drøm.

Over et Jaadant tegnt sovende Men-nesse kan der jo komme baade godt Veir og Uveir. Der kan hvælve over ham en klar og lys Himmel, men ogsaa en mørk, faretruende Himmel. Der kan komme en Glædespost eller en Jobspost, der indgribende vedrører ham selv personlig eller hans værørende; eller det angaaer Fædreland, Stat og Kirke. Det kan gjelde Liv og Død, den mest løftende og hjerteværende Glæde eller tung og knugende Sorg. For en saadan kan der byde sig de gunstigste An-ledninger til stor Binding, eller ogsaa til at forebygge store, følelige Tab. Men saalenge han forbliver sovende, saa er han jo ganske uberoet, og ubekymret om alt dette store og vigtige. Det bedste kan staar paa vil og uigjen-færdig og uigjenoprettelig tabes, og det værste kan komme uden at han rører

en Finger til at afværg det. For en jaadan er det sandelig Tid at opstaa af Søvne!

Mod det her sagte vil viist ingen have stort at indvende. Men sig mig nu, vilde man tage det ilde op, om nogen gik hen til dette sovende Menneske og forsøgte at vælle ham op, og, idet han lod ham forstaa, hvad det gjaldt, sagde han højt og bestemt: "Menneske, nu er det Tid for dig at opstaa af Søvne! Burde man ikke snarere anse det som en hellig Pligt at vælle en saadan? Og skulde man ikke hellere tække end knurre og skjæde paa en saa vækkende Ven? Jo, naar det gjelder den naturlige Søvn, og timelige Ting, som trues med Fare og Ødelæggelse ved Folks Søvn og Søvnagtighed, da finder Verden saadan ganske i sin Orden. Da har man Lov at vælle de sovende, og da lader de sovende sig ogsaa vælle, og det baade hurtig og let.

Der er dog en anden Søvn, som ikke er mindre, men saa meget mere farlig, og det altid og under alle Omstændigheder. Det er den aandelige Søvn. Denne giver aldrig Bedrykning og Hvile, som den naturlige dog gjør selv da, naar den udsetter den sovende for Fare og Fordervelse. Denne aandelige Søvn gjør ogsaa Mennesket ubevist, ubekymret og ligegyldigt for Tidens og Evighedens høieste Krav og vigtigste Unliggender. Enten nu den aandelig sovende ligger paa Lastens Dræftens stabens, Fraadseriets, Løsagtighedens og Utertighedens skidne Leie, eller han ligger i Egenretfærdighedens, det aandelige Hovmodss Dødsøvn, saa er Følgen og Sjelettilstanden just den samme. En saadan mørker nemlig intet, om Herren lader det tordne og lyne over ham og andre, lader Lovens Hammer falde knusende og dræbende over Hjerterne; eller om Gud lader sin milde, varmende Naades ol skinnende klart og venligt, lader sit jøde Evangelium forlynde i al sin dragende, løftende og freltende Kraft. Den sovende er før-dig til at lade enhver Unledning gaa ubenyttet hen, at lade alt gaa tabt: Gud, Naadetid, Frelse, Fred og Glæde, Himmerige og Saligheden! Han sover det altsammen bort, og af, hvormange vaagner ikke først der, hvor den rigtige Mand oplostede sine Nine i Pinens Sted, hvorfra der i al Evighed ikke er Redning!

At Holst i en saadan Hjerletilstand er i den yderste Fare, især da Død og Dom kan overrasle dem i denne tilstand, og at det er Opvoelkelse af Søvne, Opvoelkelse af Vanstroen, Syndens og Dødens Søvn, de fremfor alt traenger,

det er jo selbindlyssende. Han maa jo bringes til Bevidsthed om sin skæf-felige Stilling for han kan bringes videre paa Frelsens Bei.

Dog mon det indrømmes overfor denne Søvn, hvad der saa let indrømmedes ligeoverfor den naturlig sovende, at det er Ret og Pligt for Guds Men-nighed med Ordets, især Lovens Basune at stille sig noer dette aandelig sovende Menneske, og raabe ind i hans Øre og Hjerte: "Menneske, nu er det Tid at staa op af Søvne!"

Lad os heller ikke glemme, at der hos de kristne ofte findes mere eller mindre af det, som er beslægtet med den uom-ventes fulde Søvn, og som saa ofte leder tilbage til denne. Det er de kristnes Søvnagtighed og Daarshed i Frelsens Unliggender. Dette aaben-barer sig ofte deri, at man hører ikke saa let Ordets Ørst, Lov og Evangelium som før. Man er ikke mere saa ensfoldig og barnlig glad i Naadens Solstraaler. Man snakker mere om Naademiderne end man glæder sig ved deres Bruq. Man er ikke længere med Hjerte og Haand med paa alt det, som gavner, fremmer og glæder i Guds Rige. Ogsaa maa Kirken komme tilhjælp med Herrens straffende, paamindende og opvækende Ord, og alvorlig opfordre dem til Bod og Bedring, at ikke de vaagne arter skal sovne ind.

Dog vi vil ogsaa forsøge at begrunde denne Opfordring til at opstaa af Søvne fra en anden Side. Da den anden Voekelse op Opvoelkelse af Syndens Søvn efter Skriften og fund Lutherst Ecere bestaar i at gjøre Bod, altsaa i at angre Synden og i at tro paa den treenige Gud, og haaledes saa Del i alle Frelsens Goder og Gaver, somme i Livssamsfund med Gud, blive hans Barn og Arving til det evige Liv, saa skal dette nægtig tilskynde os og

paa egte evangelist Bis nøde os til at opstaa fra Søvne. Vi skal nemlig ved at vaagne se Dag og Lys i vor Saligheds Sag, finde Naade, Syndsforladelse, Fred og Hjerteglæde hos Gud. Vi skal finde os igjen, og finde os hjemme hos Gud, vi som ved Synden var komme bort fra ham, var blevne forlorne Sønner og Østre, komme bort i Syndens og Forbeldelsens øde og forsmegtede Ørten. Vi skal med bodsærdige Hjerter finde Jesus, Verdens Frelser, og ved Troen paa hans Navn og Frelsergjerning blive ganske opreiste af alle vores Syndesal, reddes fra Døden, Djævelen, Helvede og alt ondt. Han vil paa det venligste tage imod os, bære os og pleje os som Ven og Hjørde, bevare os

alle Dage og bestjerne os i alle Farer og værge os mod alle vores Fiender. Og saa vil Jesus sige os, at han i Himmelnen har et herligt Rige for os, en evig Øre og Glæde, som han efter Døden vil give alle sine Dilhængere; at altsaa alle de herlige Naade gaver, som han giver os hernede i Naadens Rige, og alle de herlige Naadevirknings paa vores Hjerter fra hans og Faderens og Naadens Side kun er en Formag paa de tillommende Goder og Glæder og som forberedende til disse Verligheder oppe i Faderhuset hos Herren. Et det nu dette Herren vil, naar han ved sit Ord og Naad vækker os op af Syndens Søvn, er dette Maaleet med denne Gjerning, og kan noget saa stort og godt opnages ved at opstaa af Søvne, da maa vi vel dybt beklage, at vi ikke selv lod os vække før, men bortsøvede saa meget af den Tid, som vi kunde have tilbragt i Samfund med Gud og i aandelig, hellig ren og hjerteværende Glæde, og beklage, at vi ikke med Liv og Sjæl har været virksomme i Kirken, som har faaet dette Hverv at forlynde det Guds Ord og forvalte de Sakramenter, hvorvede Syndene opvæktes til Livet i Gud. Af kan saa meget tabes ved at sove i Synden, og saa meget vindes ved at staar op af Søvne, saa lader os alle bede Guds Naad, at han i det nye Kirkeaar, som just er oprundet for os, nægtig og med Virkning vil raabe det ind i Hjerterne hjemme ogude i Hedningeverdenen: Nu er det Tid at staa op af Søvne!

Den samme Helligaand velsigne fra det høje vor Indgang og vor Udgang i det nye Kirkeaar "i Kristo Jesu, hvilten er bleven os Visdom fra Gud og Retfærdighed og Helliggiørelse og Forlæsning!" Maatte det gjelde vores Guds-huse, men aller mest vores Hjerter, naar vi synger:

Gjør Døren høi, gjør Porten vid!
Den Kungs Konge kommer hid.
Han beriter over alle Land,
Og er al Verden Grelsermand!

O, jælig er den Stab forvist,
Hvis Konge er den Herre Krist;
Saa vel det hvært et Hjerte gaar,
Hvor denne Konge Indgang saar.

Han bringer Fred og Glæde med,
Som slinner i det mørke Sted;
Som Glædens Sol har lyse maa
Udi vort Hjertes dunkle Braa.

Jeg Hjertets Øst vil sågne g
O Jesu, drag dog ind til mig!
Ja ved din Naade lab det ske
At jeg din Venlighed maa!

Til vores Skindesøreninger i Pacific District.

Som maaste mange af Eder behjændt har "Vor Frelzers" Menighed af San Francisco arbejdet ogsaa blandt vores stændaværende Sømænd og søgt at samle dem om Guds Ord og hans hellige Sakramenter.

Hver Jul har Menigheden brugt at have et Juletræ for Sømændene i Kirken, hvor der ved den Anledning samles saa mange Sømænd som mulig. Foruden at opbygge og opmuntre dem ved Sang, Tale og Musik har vi ogsaa givet hver Sømand en Gave til Grindring om Julen, og til Mind om den herligste Julegave til os arme Mennesker, Guds egen Son. Ved disse Sømændenes Juletræfester pleier der at være over hundrede Sømænd tilstede, og der skal da mange Gaver til, saa at hver kan saa en.

Da jeg for en Stund siden saa et Stykke i "Herold," hvor der omtales at sende Gaver til Sømændene enten til New York eller hid, saa bragte dette mig paa Tanken til at sende Eder disse Linjer, om der skalde være nogen, der vilde glæde Sømændene og sende dem en lidet Gave.

De stakkels Søfolk, der lever et saa omstokkende Liv, saa nok ikke faamange Opmuntringer, saa det vilde være os en stor Hjælp til at glæde dem, om vi kunde saa en Del Gaver til vojt Juletræ.

Maaatte da han, der daglig giver os Raade over Raade ogsaa aabne mange af Eders Hjertter for Sømændenes hellige Gag, at I ogsaa kunde være med og glæde dem i Julen!

Gaver sendes til min Adresse:

1631 Howard Str.
San Francisco, Cal. i Novbr. 1896.
Eders ringe Medarbeider.

C. Hoel.

Et Folk, et Hjerte.

(Youth's Companion. Oversat for Herold ved A. S. Hauan.)

Det er ikke ualmindeligt at høre Tale om de østlige og vestlige Dele af vojt Land, som om de ikke havde samme Interesser og Karakter. Forstjel i Omgivelserne bevirker visnok modsatte Interesser i Smaating, men saalenge loyalt Gjensvar til de hjælpelsses og forlades tilde Næd kommer ligt fra øst og vest, kan ikke det amerikaniske Folk være adskilt i Hjertet.

Vi vil tage et Eksempel, som viser, at den amerikaniske Natur er igrunden den samme, enten den findes paa Østens Øst, eller i de fjerneste Dele af Vesten.

Før ikke længe siden saaet en Mand at gaa gjennem Tacomas Gader mod Elven. Han sine Arme bar han en lidet Kigkiste, og ved hans Side gis en Kvinde, hvis Øine ofte hvilede paa den Hjerte, han bar.

Han, stakkels Mand, saa intet langt med Beien, paa hvilken han kom, nærmest blindebar hans Øine, og en stor Smerte stod ham i Hjertet; thi i den lille Kiste laa del eneste Barn af de to, som tydelig var fremmede i et fremmed Land. De havde kunst at gjøre det til et Hjem for sig og den lille; nu var de akne. Bag dem fulgte en Ven med en usædvanlig Kursus til at hjælpe Kisten i; det var alt.

Men som det ville følge stod fremad, den forbigaende Mand opmærksomme paa Barrets synlige Sorg og Fattig-

dom, og den ene efter den anden stansede af Medlidshed med det yndværdige lille Sørgetrog. Da spurgte en: "Har denne ingen Venner til at vise dem Sympati?" og som Svar trædte en Mand frem, og sluttede sig til den lille Procession. Snart en, snart en anden var rede til at gjøre det samme. Som var de brevne dertil af en fælles Tilskudelse, kom de fra Butik, Saloon og Kontor. Disse Mænds Hjertter gav Gjensvar til den stumme Bon om broderlig Venlighed i Sorgens Time.

Iinden de var komne til Bruggen havde en Skare af venlige medhjælpende samlet sig, og samme Hjerner saatte Kisten i sin Kurulasse førend den sendtes med Willapa-Havnen.

I sidste Bieblik prædete en Dagling, som havde lagt frem endel vellugtende Blomster tilhængs paa Gaden, en Overflod af hvide Liljer og Verglemmegeier paa Barnets Bryst. Moderens Tænkelighed lyste ud af hendes Øine, men Faderens Hjelper fandt Ord, og han udræd: "Jeg er i et Land blandt fremmede, dog er jeg omringet af Venner!"

Kjære Herold.

Nu skal jeg saa Lov at fortælle dig lidt om hvorledes vi festlig holdt "Thanksgiving-Day" her paa Parkland.

Paa Formiddag samledes Menigheden til Guds tjeneste her i University. Past. Larson prædikede. Han mindeude os om, hvormeget vi havde at talke Gud for, og alles Hjertter kunde vel ikke andet end blive opvarmede og fulde af Taffigelse medens han opregnede saa mange af Guds store Belgjerninger mod os i det forgangne År.

Om Ettermiddagen mødte vi efter i Kirkesalen. Da, for at høre et fort Program, der skulle være saa at sige Indledningen til en lidet Fest, Kvindesforenigen havde saaet island, til Indtægt for Sømands-Missionen i New York.

Past. Larson talte for os noget af Sømændslivet, og opmuntrede alle til at glæde de stakkels Sømænd lidt nu i Julen ved at sende dem nogle Gaver.

Da der siden serveredes Kaffe og Kager af Kvinderne, og enhver kunde saa Lov at godtgjøre det efter eget Behag, viste det sig, at mange Hjertter ogsaa her Saat varmt for Sømændene.

Gud velsigne da disse Gaver, og glæde Givernes Hjertter! H. J.

Hvad Luthers Salmer udrettede.

Luther gav Folket ikke alene Bibelen og Statistikken, men ogsaa en hel Del Salmer, som i høj Grad hjælp til at sprede Reformationen.—En spansk Monk skriver om Luthers Salmer: "Det er et stort Undvær, hvor dyb Rødbisse Salmer har haaret, som kommer i Mengde fra Luthers Verksted, og nu slanges ind i alle Huise, Værelseder, paa Torne og paa Landbeieren."

I Året 1527 mødte i Brunkirk Folket i en af de større Kirker for at give de pavelige Ceremonier Hjælped. Byraadet, som var af romerske Anførelser, havde kaldt en teologisk Doctor fra Magdeburg til sin Østland. Denne, Dr. Spengler, lovede godt, at han ved tre Prædikener vilde udrydde hele det "lutherske Hjælpet" i Brunschwig. Han blev modtaget med

stor Pump af Preserne og Munkene og begyndte snart at prædile. Men da han midt i sin Tale begyndte at bevise af et Sted i det nye Testament, at Mennesket kan blive salig ved gode Gjerninger, reiste en af hans Tilsynere sig og raaabte høit: "Doktor, du citerer ikke Teksten ret; i den hellige Skrift er der skrevet anderledes."

Synlig ilde berørt hvarede Doktoren:

"Gode Ven, du har maaste en anden Oversættelse; i min staar det saaledes." Han forhørte imidlertid sin Prædiken og sagde atter, at hvert Menneske kan blive salig ved sine gode Gjerninger. En hæderlig Borger raaabte nu: "Prest, du lyber!" og med klar Rost begyndte han at istemme Luthers Salme:

O Gud af Himlen, se hertil

Og hjælpe os i Naade!

Her findes faa, dig følge vil,

Vi ere stedt i Vaade.

Dit Ord er blevet ilde drugt,

Og Troens Fld er svag og slukt,

Mørkt ser her ud paa Jorden.

Den hele Menighed sang Salmen med. Ordene i det 2de Vers, som talte om "Lærdom vrang med Løgn og Svig" var som tunge Slag paa den katolske Prest. Slamfuld forlod han Prædikestolen, baneede sig Bei igennem Mengden ud af Kirken og gik ydmiger bort. Menigheden gik glad sin Bei.

Det samme hændte to År senere i Lübeck. En fattig, blind Mand havde sunget Luthers Salmer foran Husene og var saget fra Byen af det romersk-katolske Raad. Da Presten i St. Jakobs Kirke den følgende Søndag efter Prædiken begyndte de sedvanlige Bonner for de døde, begyndte to Smådrenge at syngte Luthers Salme: "O Gud af Himlen, se hertil." Alle sadt paa Kne og sang andagtig Salmen til Ende. Dette var den første tynde Salme, som blev syngt i Kirken i Lübeck. Fra den Tid gik hele Byen over til den bibelske Være, som Luther prædikede.

Krkb.

Splinten — Bjelken.

Om Evangelisten Johannes fortæller, at han vilde ikke høre, naar der taltes ilde om fraværende Personer; men han sagde altid ved saadanne Lejligheder: "Hvem ved, om ikke det Menneske nu har ombendt sig og taget til Naade hos Gud." Hvad var der blevet af os, der som Gud var ligesaa hurtig til at dømme som vojt forsoningsne og utsædmodige Sind?

Det er lettere at vise Beien end selv at gaa den, lettere og behageligere at seje for andres Øer end for sin egen. Hvad er vanligst? spørger en gammel Bismand; og han svarer: at hende sig selv. Og hvad er det? At gaa irette med andre.

* * *

I Scelte i Egypten tolte engang de forsamlede troende meget med hverandre om andres Fejl. Scelte tang den gamle Fader Bior; endelig gik han ud, syldte en Sæl med Sand, lagde den paa sin Ryg og var lidt Sand, i en lidet Skur koran sig. Saaledes trædte han ind igjen til Brødrene, som spurgte ham, hvad det stulde betyde. "Skellen paa min Ryg," svarede han, "er mine egne Synde; jeg har lagt dem paa Ryggen, fordi jeg ikke gørne ser dem. Men mine Brødres Fejl dem bører jeg

foran mig; thi det volder mig Glæde at betragte dem."

Det er bedrøveligt, at vi har Bjelker i Piet, der — som Luther figer — er saa store, at man kan gjøre Svinetrug af dem; og alligevel gaar vi paa Jagt efter Splinten i vojt Brødres Øine. —

Kf.

Robert Morrison.

I en Søndagsstole i England kom en Dag en ung, troende Kvinde og spurgte Forstanderen, om han havde Brug for hende som Lærerinde. Han svarede, at han havde Lærere nok; men hvis hun selv vilde støtte sig Elever, skulle hun saa Blads i Stolen til at undervise dem.

Næste Søndag bragte hun fire Drenge med sig og havde saaledes nu en liben Klasse. Den følgende Søndag var den ene borte. Hun gik ud paa Gaden og ledte ham op. Den følgende Søndag var han etter borte, og hun gav sig paa Forstanderen Unmodning atter assited og hant ham igjen.

Saledes gif det hver Søndag i længere Tid. Gang paa Gang tabte hun Modet og vilde opgive ham; men Forstanderen gav hende aldrig Fred; hun maatte atter og atter opsigte ham. Endelig efter mange Maaneders Forløb, et han en Søndag til Lærerindens store Glæde paa sin Blads. Og siden var han det hver Søndag og savnedes aldrig.

Mand gik hen. Da ser man en Dag i en af Londons store Biblioteker en ung, bleg Mand sidde fordybet i Lesningen af en Bog fuld af de forunderligste Tegn og Figurer. Han studerede finefist. Hvem er den unge Mand? Det er vor Bekjent fra Søndagsstolen — den urolige Krabat, som Lærerinden hver Søndag maatte hente fra Gaden. Hvad hedder han? Robert Morrison, senere Kinas berømte Missionær.

Smaalstykke.

Hjemsgællerne Nytte. En gammel Teolog figer: "Hjemsgæller er slæpe Gartnerknive til at bestjære og bællippe os, at vi maa bære megen Frugt og Gudsnygtighed; de er Sporer til at stikke os og drive os frenad i vojt Kristiendoms Øsb; Hegen, at holde os paa den rette Bei. De er Malurt, hvorved Gud afværner os fra Verdens Kjærlighed, hvis bedaarende Forsonelse vi aldrig vilde fåge, om ikke vor Mund ikke Uffmag derfor ved Hjemsgæller.

T. L.

Praktisk Præstedom i Frankrig.

Nær Rheims har en Fabrikier M. Bijn Harmel en Fabrik. Han styrder ene og alene væsentlig Arbeidernes kristelige Karakter det store sociale og økonomiske Held, hvormed hans Forståelige Planer er kronet. To Formaal, det ene religiøs, det andet økonomisk ligger til Grund for hans Arbeide. Det ørste Formaal er at gjøre Arbeideren til en god kristen; det andet at opdragte ham til en usædvanlig, selvstændig, agtelsesfuld Borger. Hr. Harmels Opfattelse er det absolut vobewindt, at den religiøse Bevæggrund ikke gav forud for det, som er socialt. Hans Arbeideres moralste, religiøse og

intellektuelle Velserd falder ligesaa strengt indenfor Omraadet af Fabrik-eierens Pligt som deres industrielle Arbeide. Det er at tillade sine Føl rimelig Anledning til at opfylde deres religiøse Pligter, at bevare dem fra umoralste Indsynder, at udsaa sund og kristelig Literatur blandt dem, lige-saa vel som at forsynne dem med vel-byggede Boliger og Midlerne til styrkende Forfriskelse.

Betrægt en Handelsmand, hvor klog og stærkfindig han er, netop fordi han selv er interesseret i, hvorledes han før staar at tale for sine Varer, saa at alle maa stanse og lytte, og mange blive hans Kunden. Gud give, at vi Ordets Forkyndere havde en Tiedbedel af en saadan Mandes sunde Fornuft og vare halvt saa ivrige efter at bringe Glæde til Jesus, som han er for at sælge en eller anden ubetydelig Gjenstand. Om vi dog vare ligejaa dygtige til at vinde Hjertet i hvert enestest Tilfælde, hvor Venlighed gives os, som han er til at saa Føl til at le og — ljsbe!

Spurgeon.

En Gudsformægter i Storm.

Pastor Johan Robertson i Glasgow fortæller: "Dr. Wetherspoon, den afdøde Professor for Princeton Universitet i Amerika, var ombord paa et Skib sammen med en frugtlig Gudsbespotter og Fornægter, og den hættelende Mod stander af Kristendommen udkrammede i det uendelige sin Opsatelse af Sandheden for sine Medreisende. Paa det Tidspunkt stod Solen højt, og Sæn var blifstille; men da den næste Morgen oprandt, vendte Bøgerne det hvide udad, Skyerne fisi adsted for Binden, og Skibet fastedes frem og tilbage. Pludsig løb et Brag. Maskineriet var gaet itu, og Skibet var nu overgivet til Bindens og Bovernes Barmhjertighed. Da sat Gudsformægterens Bibel en anden Lyd. Den gamle hvidhaarede Skotte var ganske rolig; men den blege Gudsformægter flyndede sig med Rædsel malet i sine Træ hen til Rahytten og raaabte: "O, Doktor, vi gaar under, tror De ikke, vi gaar under?" — "Ja," svarede Doktoren hætteligt, "vi gaar under, men vi gaar ikke samme Bei. Vi skal alle paa den store Reise, men hvor forstjellige er ikke vores Maal! Nogle af os gaar ved Guds Naabe hjem til evig Hellighed; men andre er paa Bei til deres Sted, der ikke else Jesus og ikke hætter heret Lid til ham."

Før Bedstemødre.

En gammel Bedstemoder sad ved Øvnen i sin Lænestol. Sognets Prestrædte ind. — "Goddag, gamle Mør'r, hvorban gaar det saa?" begyndte han, "nu kan De nok ikke længere virke som hvidtil. Kraefterne svinder! — De længes vel og saa efter, at Herren skal hente Dem hjem?" "Guds Bilje se, Mr. Pastor," hvor hendes Svar, "men De glemmer nok, at jeg vedblivende har et stort arbeide at gjøre, nemlig det at bede for mine Børn og Børnebørn." Presten kunde kun af sit hele Hjerte stemme i med. — Kan J også saa det?

Tacoma Nytt.

Fredag den 27de November afgik Dampbaaden "Olympia" til China. Den var 3 Dage forsinket. Ombord var Missionær J. A. O. Gotlieberg

Brev fra ham, sendt fra Victoria, B. C., beretter, at alt er vel ombord, men meget holdt.

Talsigelsesdagen var der Gudstjeneste om Formiddagen i Vor Frelzers Kirke.

Kvindesforeningen i Vor Frelzers Menighed har beslæmt at tage en Ferie, saa lange det kan ske Veir vedvare og Beiene er saa uretmommelige.

Miss Anna Slabo, som fortiden er paa Besøg hos sin Broder Pastor E. Slabo i Salt Lake City, vilde ikke reise tilbage til Norge igen uden at have gjetset Puget Sound og Pacific Ryften. Hendes Fader i Norge gav hende denne Tur til Geburthåbigsake. Hun tog sin Svigerinde, Mrs. Rev. Slabo med paa Turen, og de to Damer har paa Gjennemreise til Californien besøgt Seattle, Parkland og Tacoma. Vi haaber, de var ligejaa tilfreds med deres Besøg her ved Puget Sound, som Bønnerne her var tilfreds med Damernes meget behagelig Selstab.

Ole Olsen, som har været bosat i Parkland, og sidste Baar rejste til New Whatecom, er nu flyttet til Tacoma. Mandag den 23de November blev Familien forsynet med en Datter.

Vi gratulerer!

ester det med Geværer og skjæd det straks vestenfor Willie Smiths Hus. Da George skjæd ud det ene Side paa Øvre, begyndte dei at gjøre Modstand. George havde brugt op de to Patroner, som han bragte med, saa han kunde ikke gjøre mere. Han sprang foran og hjorten ester i en rund Ring intil Peter kom ester og gav den Dødsstubbet.

Gudsrigt
Christian Losnes.

"Telephone" is the favorite steamer on the Columbia between Portland and Astoria. It leaves Portland every morning 7 o'clock and Astoria every evening 7 o'clock except Sunday.

Our ministers and missionaries along that route give the "Telephone" their best recommendation. L. N.

At rykke op Stubber.

Det er meget ofte, figer Hardwood, at man faar at gjøre med gamle Træ-stubber — stumps — og de er altid en hædelig Uffære. Det er et langsomt og misommeligt arbeide at hugge og grave dem ud; det gaar nok hurtigt, men det er kostbart at bruge stump puller og desuden faar man i alle Fal et stort Hul efter hver Stubbe, som det ofte kan være noksaa kostbart og brydesfuldt at fynde.

I Frankrig og England bruger man en Methode, som er baade god og billig. Man traenger bare en Stusself, lidt tør Ved og en Cylinder af Fernplader, stor nok til at sætte over de større Træstubar. Cylinderen skal være legleformig og oven til ende i et Baand, hvortil man kan føre en eller flere Længder af almindelig stovepipe. Man graver et Hul mellem og tildels under Rødderne paa den ene Side af Træstubbens, stort nok til at tænde en god Fld. Maar det er gjort, sætter man Ferncylinderen ned over Stubben og sætter Ønskæret paa Cylinderen. Herved er det hele færdigt. Apparatet vil virke som en "Stove" og Stubben vil brænde op. Det figes, at en Mand med tre eller fire Cylinderer af forskellig Sørrelse kan gjøre bedre arbeide blandt Stubber paa en enestegod Dag end 12 Mand, paa længere Tid, naar de bare bruger Ø.

Torsdag Nov. 24. Højest Temp. 37 Gr. laveste 28 Gr. Ingen Regn eller Sne.

Onsdag Nov. 25. Højest Temperatur 36 Gr. laveste 25 Gr. Ingen Regn eller Sne.

Torsdag Nov. 26. Højest Temperatur 28 Gr. laveste 14 Gr. Ingen Regn eller Sne.

Fredag Nov. 27. Højest Temperatur 32 Gr. laveste 10 Gr. Ingen Regn eller Sne men Frost om Natken.

Lørdag Nov. 28. Højest Temperatur 32 Gr. laveste 8 Gr. Ingen Regn eller Sne. Dette er det koldeste Bei, vi har haft siden Jan. 1893, da Termometret var nede ved 5 Gr. over Zero.

Søndag Nov. 29. Højest Temperatur 31 Gr. laveste 14 Gr. Ingen Regn eller Sne.

Mandag Nov. 30. Højest Temp. 34 Gr. laveste 20 Gr. Regnmængde for et Døgn 0.82 Tomme. Total Regnmængde for November 10, 79 Tommer.

Torsdag Dec. 1. Højest Temp. 41 Gr. laveste 29 Gr. Regnmængde for et Døgn, 0.85 Tomme. Sneen er nu smeltet bort.

Betalt for Herold.

Nr Thronson, Haitor, N D, \$3
Lucken, Portland, N D, hver \$1.00
Mrs Bertha Nelson, Grand Forks, N
Dak, 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Konfirmationsoffer fra "Vor Frel-
zers Menighed", Genee, Idaho, Bass
M. A. Christensen's Kald, \$9.60.

Indkommet og afbetaalt paa Gjeld
i Østen.

Arne Higden, East Grand Forks,
Minn, \$10, Rev. A. A. Oppegaard,
Grand Forks, N Dak, \$2.

Portland, Wash. 3. Dec. 1896.
T. Larsen, Basserer.

Til Indre missionen.

Fra Immanuel's Menighed, Whatcom,
Wash, Bass Hagoes Kald, \$3.45.

Martin Johnson, San Francisco,
Cal, Bass Hoels Kald, \$1.00.

Modtaget fra Minn. Districts Bass-
erer til Pacific Districts Indremission.
\$100. Hjertelig Tak.

T. O. Saeter, Bass.

Til Statteydere!

Vi betale Statten for vores Ben-
ner, som sender os 85 Cents for hver
Bot og en npiagtig Beskriv-
else af Bots Blochs og Ad-
dition

Sendes Pengene i Money Orders da
gjør dem betalbare i Tacoma
— ille Parkland, thi Park-
land er ikke endnu Money Order Office

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Bass.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen slutter den 22de Dec. Undervisning gives i de Tag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Tag. Baade Gutter og Børn modtages som Elever, og det kræves af dem, at de ere villige til at arbeide med Glid og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Tag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Russ. Shorthand og Typewriting oetales særligt. Børrelse hører ca 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vogetilsyn en Dollar Terminen.

I Barnestolen gives Undervisning i Religion og Ørst saavel som i de sæ-
sonlige Commonoplejag. Omloftsin-
gerne i denne Afdeling er: Skolepenge
35cts, Børrelse 10cts, Kost for Børn
under 12 Aar 41.25, for Børn over 12
Aar \$1.50 om Ugen. For Vogetilsyn
1 Doll. Aaret. I Stegen betales fo-
helse Terminen forudvisvis.

Anmøgninger om Optagelse indsen-
des snarest muligt til Rev. D. Grönberg
Parkland Pierce Co. Wash

The Red Front

En af de mest populære og bestilte er bestaaende
de nyeste og modernste.

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde
og vakte Mønstre.

Intet Pralexi, ingen falsle Paastaaeller, intet Humbugsalg.
Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for
Penge og hjælpes for kontant.
om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at sjænke. Opmærksomhed.

"Men Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torleffson, Bestyrer.

NORTHERN PACIFIC
THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

Fr.	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul, Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Rootnai points...	7.00 p. m.	1.45 p. m.
Portland	2.00 p. m.	6.40 p. m.
South Bend og Desota Branches	*2.00 p. m.	*6.40 p. m.
Olympia	*10.00 a. m.	*6.30 p. m.
Seattle	8.30 a. m.	9.50 a. m.
Seattle	1.00 p. m.	1.55 p. m.
Seattle	6.50 p. m.	7.35 p. m.
Carbonado	*6.40 p. m.	*8.55 a. m.

*Daglig undtagen Søndag. Alle andre Døg afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

før Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma 8.00 a. m.
Daglig afgang Mandag.
Afgaar fra Victoria 8.30 p. m.
Daglig undtagen Mandag.

The Northern Pacific Steamship Co.
The China and Japan Line.

Olympia	November 24th
Braenur	December, 25th
Tacoma	January 15th 1897

Mere fuldstændige Oplysninger samt Karter, Litteratur etc osv.
kan man få ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON

A. G. P. A. Portland Ore. on.

A. TINLING

Gen. Awt. 925 Pacific Avenue. Tacoma.

Ticket Office 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Hr. Fængselsuds
Blod i Nærheden af Universitetet.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma Wash.

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende

Pastor G. Petersen, Emigrantmisjonær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad ag Daad.

Golf, som kommer fra Belsen, fører ned Belt Line Street Car lige til Døren.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Ejendom i Tacoma.

Telephone 9.

III8 - PACIFIC AVENUE. - III8

ALTID PAA LAGER

nørste og sværeste Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,
m. m.

Paa Hj. af IIte og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Nørst sagforør.

Notary Public.

Udserdiger alle lovlige Dokumenter
saasom: Skjøder, Kontrakter, m. m.

Room 424 Wash. Block, III Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVILL,

Thorik Rejst.

IIII Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontaktid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

SKADINAVISK

APOTHEK:

Norske Familie-

Mediciner

Natur Dag og Nat

P. Jensen, Fern Hill.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash.

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for
Farmers, Hotels and Ships. Wholesale
Lumber

Tacoma Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL : 100,000.

A. G. Johnson, President.

G. Steinbach, Vice President.

G. G. Knutson, Cashier.

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindskællinger.

Rijøber og selger Begler paa alle ledende Øyer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postabnæser i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampsselskaber.

Agenter for alt usøgt N. P. N. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran
University Association.

Udkommer hver Uge
og kostar forslagsvis
50 CTS. PER AAR.

Subskribentsamle saar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herold".

Betaling for Bladet, Bestilling, osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Editorial Board: \$200,000.

President: G. W. Giese.

Vice President: G. W. Giese.

Cashier: G. G. Knutson.

Editor: G. W. Giese.

Advertisers: G. W. Giese.

Contributors: G. W. Giese.

Advertisers: G. W. Giese.